

Sted, undlod vi paa Anmodning af den højtærede Statsminister at tale om Paritetspolitikken; den blev ikke med et Ord berørt af mig, men alle Medlemmer af Udvalget viste paa det Tidspunkt, at vi i Valutaudvalget havde taget Standpunkt for Undersøgelse af en Stabilisering paa et lavere Standpunkt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Zahle paakaldte det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Udredelse af, hvad han havde sagt den 17.—18. November 1925. Mit Øje falder just paa, hvad det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde om det ærede Medlem Hr. Rode: „for hvad Diaktik angaar, er det ærede Medlem jo meget højt oppe i Rangforordningen“. Der har man lidt af den Karakteristik, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gav af de Radikale og deres Førere.

Det ærede Medlem Hr. Rode sagde lige nu, at da hele Trontalen læstes op for dem, standsede de kun ved en eneste Ting. Det var dem altsaa saa naturligt, at der stod, at Pari var Endemaalet, at de ikke standsede derved. Endvidere sagde det ærede Medlem Hr. Rode intet som helst til Statsministerens Udredelse angaaende den Dagsorden, som det ærede Medlem Hr. Zahle omtalte, og man har vist derfor Lov til at gaa ud fra, at Statsministerens Beretning er historisk.

Statsministeren (Stauning): Den Henstilling, det ærede Medlem Hr. Rode nævnte, der var gjort til ham om at undlade en Omtale af Parispørgsmaalet ved forrige Aars Finanslovdebat, er en Henstilling, der skete til samtlige Partiers Formænd, altsaa ikke særlig til det radikale Venstre, og ikke af Hensyn til Uenigheden om Paripolitikken, men af Hensyn til Spekulationen i Kronen.

Hvad det andet Spørgsmaal angaar, den saakaldte Trontale, maa jeg tilføje, hvad jeg har sagt før, at det forholder sig, selvfølgelig, kan jeg sige, som af mig nævnt. Det ærede Medlem Hr. Rode henvendte sig til mig nogle Dage før Rigsdagssamlingens Begyndelse og udtalte Ønsket om denne Deling af Finanslovdebatten i en politisk og i en saglig Del, og at Grundlaget herfor maatte være en Dagsorden, var vi enige om. Da saa Trontalen var udarbejdet i et foreløbigt Udkast, tele-

fonerede jeg til det ærede Medlem Hr. Zahle, og jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem Hr. Rode nu kan forklare her, hvad der foregik i den Telefonsamtale; det var ikke til det ærede Medlem Hr. Rode, men til Partiets Formand, det ærede Medlem Hr. Zahle, jeg telefonerede, vistnok en Lørdag Aften (Munterhed) —, ja, det var en Lørdag Aften! — og spurgte det ærede Medlem, om jeg kunde faa Lejlighed til at forelægge ham den Tale, hvormed Rigsdagssamlingen skulde aabnes, da dette var en Nødvendighed paa Grund af, at der var Tale om at stille Forslag om en Dagsorden, og den maatte jo hvile paa denne Tale. Jeg har selvfølgelig ikke med et Ord paakaldt det ærede Medlem Hr. Zahles bedre Kendskab til Forfattelse af Trontaler, ikke med et Ord; hvor det ærede Medlem Hr. Rode har dette fra, forstaar jeg ikke; det kan neppe være fra det ærede Medlem Hr. Zahle, som jo sikkert ikke vil have fremsat en saadan Paa-stand. Jeg har i Telefonen selvfølgelig sagt, hvorfor jeg ønskede Talen forelagt, og det ærede Medlem Hr. Zahle sagde: Har De noget imod, at jeg kalder et Medlem til Stede. Nej, hvem De vil, sagde jeg, selvfølgelig; det var jo meget rimeligt; det var jo ikke mig, der skulde afgøre det; det er klart, at naar jeg henvender mig til Formanden, maa han afgøre, paa hvilken Maade han for sit Partis Vedkommende vil optage den Forhandling. Det er rigtigt, at efter den Oplæsning af Talen, der fandt Sted, gjorde de Herrer Bemærkninger til en Formulering med Hensyn til Færøerne og Grønland; udfrarent saglige Grunde sagde de: Det er dog vel ikke værd at slaa disse to Ting sammen i eet Punktum, De maa hellere dele det, saaledes at det faar en anden Karakter; og der gjordes, om jeg husker ret, en Bemærkning til, som dog ikke affødte nogen Ændring, idet man spurgte, hvad jeg mente med, at der et eller andet Sted i Talen stod, at vi vilde forelægge Forslag til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden eller Erhvervskrisen eller noget lignende, som formentes at være egnet til at vinde Rigsdagens Bifald eller Billigelse; de spurgte, om det betød, at der ikke vilde blive fremsat Toldforslag; og jeg sagde ja dertil. Det er, hvad der er foregaaet, saa vidt jeg erindrer, i den Forhandling, og jeg fastholder under Eds Tilbud, at saaledes forholder det sig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning,